

TỪ VŨ PHU THÀNH HIỀN PHU NHỜ ĐỨC NỮ TRINH MARIA

Câu chuyện xảy ra vào ngày 24-5-1432.

Clara là ái nữ của ông Laerte, một người giữ chức cao trọng trong triều đình Thụy Điển. Vì ích quốc lợi dân, ông Laerte bị bắt buộc gả ái nữ Clara cho Francesco-Maria Von Himm một người đàn ông cộc-cần nóng nảy.

Ngay từ thời gian đầu chung sống, thay vì tỏ ra triu mến chăm sóc vợ trẻ, ông Francesco-Maria lại có cử chỉ cùng lời nói thô-lỗ, giống y như một "con gấu hung tợn". Lối cư xử thô bạo của chồng gieo vào tâm hồn trong trắng của Clara - người vợ hiền đức - một vết thương sâu đậm.

Bà Clara có cảm tưởng bị kết án chung thân với một "con hùm" mượn xác người! Một cử chỉ sơ-sốt, một hành động cón-con không vừa ý cũng đủ làm ông Francesco-Maria hùng hổ quát tháo. Ông xông vào đánh đập vợ. Đôi lúc ông như muốn ăn tươi nuốt sống vợ! Thật là kinh hoàng! Thật là khủng khiếp! Mỗi lần mở miệng ra ông chỉ nói lời bới-móc, chửi-xéo chửi-xiêng và khinh khi vợ! Đối lại, bà Clara chỉ có phản ứng duy nhất là im lặng chịu trận.

Thế nhưng điều lạ lùng tuyệt diệu đáng ghi khắc:

- Càng chịu sỉ nhục, càng bị khinh khi, bị đánh đập, niềm tin vào THIÊN CHÚA của bà Clara càng vững mạnh và kiên cố hơn.

Ngay từ đầu cuộc sống hôn nhân, khi thấy rõ không còn hy vọng nào nơi các phương thế trần gian, bà Clara liền chạy đến cùng THIÊN CHÚA. Bà khẩn nài xin Chúa thương trợ giúp. Nhưng nhất là, bà chạy đến ẩn nương trong vòng tay dịu hiền của Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Bà van xin Đức Mẹ biến đổi con tim sắt đá của chồng thành con tim dịu hiền nhạy cảm.

Suốt trong thời gian thử thách này, bà Clara không hề nuôi mối giận dữ thù oán chồng. Bà cũng không mảy may nghĩ đến chuyện trốn khỏi cảnh sống "hỏa ngục" hoặc tìm cách ly thân, ly dị. Không. Bà hoàn toàn một mực trung tín với chồng. Bà chỉ trút bỏ niềm đau nỗi khổ nơi duy nhất Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA.

Và Đức Mẹ đích thân giải quyết vấn đề, đem lại yêu thương đầm ấm cho cặp vợ chồng Clara và Francesco-Maria Von Himm.

Buổi sáng 24-5-1432 hôm ấy cũng giống bao buổi sáng khác từ đàng đặng 7 năm trôi qua. Mặt trời thức giấc như thường lệ. Trong lâu đài sang trọng đầy đủ tiện nghi, bà Clara cũng dậy từ sớm. Và như thường lệ, không rõ vì lý do gì, ông Francesco-Maria đùng đùng nổi giận. Chửi rửa thôi chưa đủ, ông còn xông vào đánh đập vợ. Và có lẽ ông còn nặng tay hơn, đến nỗi, bà Clara chỉ còn cách chạy trốn khỏi lâu đài,

tìm nương ẩn nơi một khu vườn xa thật xa. Tại đây, bà để cho dòng nước mắt tự do tuôn rơi. Bà quì gối ngược mắt lên Trời và tha thiết cầu nguyện. Vừa cầu nguyện bà Clara vừa khóc nức nở. Bà khóc như mưa.

Còn lại một mình trong lâu đài, ông Francesco-Maria vẫn chưa nguôi giận. Ông trút cơn giận dữ trên các vật dụng trưng bày trong nhà. Ông đảo mắt một vòng và khi nhìn thấy khung ảnh bà Clara, ông hằm-hằm bước tới, cầm lấy khung ảnh và định vứt mạnh xuống đất cho vỡ ra tan tành!

Lạ lùng thay, khi cầm khung ảnh trong tay, ông Francesco-Maria thật “thảng-thốt” vì rõ ràng hiện lên trước mắt ông hình ảnh dịu hiền tuyệt đẹp của Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Chưa hết. Một phút sau, ảnh Đức Mẹ MARIA lại biến mất nhường chỗ cho khuôn mặt khả ái của người vợ hiền đức, bà Clara. Hiện tượng lạ cứ thế tiếp tục: ảnh Đức Mẹ MARIA rồi đến hình bà Clara và lại chuyển sang ảnh Đức Mẹ ..

Cùng với hiện tượng lạ, ông Francesco cũng nhận được ơn trọng đại của Đức Chúa Thánh Thần, Đấng là khách trọ hiền lương của tâm hồn. Ông như bừng tỉnh khỏi một cơn mơ. Ông bỗng đau đớn nhớ lại tất cả dần-vật bạo-hành ông liên tục giáng trên người bạn đời dịu dàng nhẫn nhục. Ông chưa xót nhận ra lỗi lầm. Phải làm gì bây giờ??? Ông đau đớn tự nhủ:

- Phải tìm ngay vợ và khiêm tốn xin nàng thứ lỗi!

Ông tìm kiếm khắp lâu đài nhưng không thấy bóng dáng vợ. Sau cùng, ông đi ra ngoài và phải rất lâu ông mới tìm thấy bà Clara đang phủ phục dưới đất, vừa khóc vừa cầu nguyện. Lòng ông như bị một mũi giáo đâm thấu qua. Ông vội vàng chạy đến ôm hôn vợ. Ông triu mến vỗ về an ủi và khẩn thiết xin vợ tha thứ cho mọi lầm lỗi ông đã tàn ác xúc phạm đến nàng. Ông đưa đôi tay vạm vỡ ẵm vợ và đưa vào lâu đài. Từ nay ông tự tay chăm sóc vợ với muôn vạn cử chỉ tế nhị và yêu thương.

Ông Francesco-Maria Von Himm hoàn toàn thống hối ăn năn. Nhưng nhất là, ông ghi ơn Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA đã đích thân can thiệp vào mái ấm gia đình, đưa ông trở về với nghĩa vụ xứng đáng của bậc hiền phu!

... "Tìm đâu ra một người vợ đảm đang? Nàng quý giá vượt xa châu ngọc. Chồng nàng hết dạ tin tưởng nàng, chàng sẽ chẳng thiếu chi lợi lộc. Suốt đời, nàng đem lại hạnh phúc chứ không gây tai họa cho chồng .. Trang phục của nàng là quyền uy danh giá. Nàng mỉm cười khi nghĩ đến tương lai. Nàng khôn ngoan trong lời ăn tiếng nói và dịu hiền khi dạy dỗ bảo ban. Nàng để mắt trông nom mọi việc trong nhà. Bánh nàng ăn là do mồ hôi nước mắt nàng làm ra. Con nàng đứng lên ca tụng nàng có phúc. Chồng nàng cũng tấm tắc ngợi khen: "Có nhiều cô đảm đang, nhưng em còn trời trang gấp bội". Duyên dáng là giả trá, sắc đẹp là phù vân. Người phụ nữ kính sợ THIÊN CHÚA mới đáng cho người đời ca tụng" (Sách Châm Ngôn 31,10-31).

("Il Settimanale di Padre Pio", n.26, 22-6-2003, trang 13)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt